No. 2888 Woensdag 13 Oct. 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

TREFFENDE GELIJKENIS. Als er ooit twee menselijke wezens op elkaar geleken als twee druppels water, dan zijn het wel deze zusters: Elfriede Auguste en Auguste Elfriede Sejvel uit Weenen. Zij hebben dezelfde vingerafdrukken, eenzelfde haarkleur en stem. Hun bloeddruk en hartkloppingen zijn net eender en zij hebben ook hetzelfde gewicht.

Berlijn-Rome en het Vaticaan

Uit de correspondentie der verschillende bladen blijkt, dat de huidige intieme verhoudingen tussen Italië en Duitsland, ter versterking waarvan de reis van Mussolini dienen moest en de reis van Hitler dienen zal, door de verantwoordelijke kringen van het Vaticaan niet juist met geestdrift worden begroet.

Na heel veel moeilijkheden heeft ten slotte het Vaticaan met het Italiaanse facisme een modus vivendi gevonden.

En hoewel de Paus het liever misschien anders zou gewild hebben, en uit zijn verschillende encyclieken wel degelijk blijkt, dat het Vaticaan het fascisme allesbehalve de ideale toestand vindt: Mussolini's uitgesproken wil was het toch om in vrede met de kerk te leven. En omdat er deze wil was, wist de Paus wel de weg te vinden.

Deze wil is in Duitse regeringskringen ver, zeer ver te zoeken en het is dan ook geen geheim dat het Vaticaan een diep wantrouwen koestert tegenover de kulturele politiek van het Derde Rijk en niet ten onrechte van een al te vertrouwelijke en vriendschappelijke omgang met deze nationaal-socialistische regering voor elk ander land een zekere besmetting met het nationaal-socialistische „Gedankengut" vreest.

Niet dat de Heilige Stoel zich principieel tegen het Nationaal-socialisme als politieke beweging zou willen keren — men is integendeel in Vaticaanstad niet blind voor de verdiensten welke zich deze beweging voor de inwendige zuivering en de nationale wedergeboorte van het Duitse volk heeft verworven — maar men veroordeelt onvoorwaardelijk de uit een ongebreidelde zelfoverschatting van de staat voortkomende houding van een deel der Duitse machthebbers tegenover de christelijke kerken en de christelijke school. Men veroordeelt de onchristelijke houding van een belangrijk deel der aan centrale richtlijnen gehoorzamende Duitse pers en men verzet zich ten stelligste tegen de onchristelijke overdrijvingen bij de behandeling van bepaalde nationaal-socialistische eisen zoals het rassenvraagstuk. Mede tengevolge van de ondervinding die men op dit gebied in het Vaticaan reeds heeft moeten opdoen, hadden de verantwoordelijke leiders der Vaticaanse politiek zeer ernstige bezwaren tegen een al te grote culturele toenadering tussen Duitsland en Oostenrijk; om dezelfde redenen wenste de Heilige Stoel deugdelijke waarborgen van generaal Franco, dat deze zich in het vaarwater der culturele politiek niet door het Duitse voorbeeld op sleeptouw zou laten nemen. En ook bij een zo sterke culturele toenadering, als in de laatste maanden tussen het fascistische Italië en het Derde Rijk te constateren valt, moet het Vaticaan ernstig voorbehoud maken.

Duitse invloed.

Afgezien van het vraagstuk der jeugdopvoeding, dat gelijk op het ogenblik met de nationaal-socialistische staat in Duitsland, in vroegere jaren ook met de fascistische staat in Italië tot zeer ernstige moeilijkheden had geleid, was het fascistische Italië tot dusver gaaf gebleven tegenover modern heidense invloeden en beleed daadwerkelijk katholicisme.

Maar aan niemand, die de ontwikkeling van de Italiaanse verhoudingen in de laatste maanden met aandacht heeft gevolgd, kon het ontgaan, hoe in gelijke mate, als het zwaartepunt van de as Rome-Berlijn zich naar het noorden verplaatste, ook de infiltratie van de Germaanse culturele invloeden steeds sterker werd. Er begon een schier onafgebroken reeks van bezoeken en „studiereizen" door Italiaanse functionarissen, welke zich over de nationaal-socialistische beginselen en de door het Derde Rijk gevolgde methodes ter plaatse op de hoogte gingen stellen en zich door de nationaal-socialistische leiders persoonlijk lieten voorlichten.

Er volgden wederkerig uitnodigingen aan de Duitse autoriteiten tot een bezoek in Italië, waaraan in ruime mate gevolg werd gegeven. Bij deze bezoeken werd dan tot een drukke uitwisseling van ambtenaren en geleerden, maar ook van arbeiders en zelfs van grote groepen jonge lieden en jeugdafdelingen besloten.

Het gevolg van al deze bezoeken werd een innige verbroedering tussen de beide volkeren, die thans een veel en veel duurzamere hechtheid van de veel besproken as Berlijn—Rome waarborgt, dan in een louter toevallig samengaan tussen twee staten besloten za zou liggen.

Dit is een ontwikkeling, die men in andere landen goed zal doen niet over het hoofd te zien, teneinde zich over de al of niet hechte samenwerking van het fascistische statenblok geen illusies te maken. Het spreekt van zelf, dat deze verbroedering overigens niet enkel van binnen uit werd te weeg gebracht, maar ook in sterke mate werd bevorderd door de buitenlandse politiek der „democratische" staten welke de „fascistische" staten van zelf in een isolement dreef.

Verspreiding der Duitse theorieën.

Hoe zeer de wanbegrippen van bepaalde nationaal-socialistische kringen reeds in Italië zijn doorgedrongen, blijkt ook uit het feit, dat de Heilige Stoel zich in de laatste tijd herhaalde malen heeft genoodzaakt gezien, op de Italiaanse boekenmarkt uitkomende geschriften, die zich met de rassenleer en de nieuw-Germaanse godsdienstleer bezig hielden, te wraken en te verbieden. Ook de houding van het Fascisme en van het gehele Italiaanse volk tegenover de joden begon in de laatste maanden sterk te veranderen. Terwijl tot dusver een openlijk antisemitisme vrijwel onbekend was en ook zeer vele joden tot de fascistische gelederen behoren, begon men nu in steeds toenemende mate de joden verantwoordelijk te stellen voor hetgeen in de binnenlandse of in de buitenlandse politiek niet den vleze ging.

De humoristische bladen hielden zich steeds meer met de joden bezig en sommige ernstige bladen publiceerden enige tijd geleden zelfs over een gehele bladzijde een uitvoerige lijst van alle joodse familienamen, die soms onder ogenschijnlijk Italiaanse vorm in Italië voorkomen, teneinde hun medeburgers aldus „de ogen te openen."

Het is dus niet te verwonderen, dat men in het Vaticaan de reis van de Duce naar Duitsland onder dit gezichtspunt met nauwelijks verholen bezorgdheid heeft gade geslagen. En dit evenzeer ten opzichte van de aanstaande reis van Hitler.

Zeker verheugt men zich over een vriendschappelijke samenwerking van de beide landen in het belang van de wereldvrede, maar een algehele verbroedering ook op cultureel gebied zag men liever uitgesteld tot een tijdstip, dat de ontwikkeling op geestelijk en godsdienstig gebied in het Derde Rijk in rustiger banen is gekomen en zich weer vrijelijk kan oriënteren naar de ene, christelijke waarheid.

Stalin houdt zich schuil

Het is thans moeilijker dan ooit tot de meest ontzichtbare van alle staatslieden van deze tijd toegang te verkrijgen. Sedert het uitbreken van de tegenwoordige crisis vertoont Stalin zich vrijwel nooit meer in het openbaar. Het grootste deel van de dag brengt hij door in zijn werkkamer achter de hoge muren van het Kremlin. Slechts een enkele maal begeeft hij zich per auto naar zijn enige kilometers buiten Moskou gelegen landhuis.

Een Maasbode-correspondent schrijft: Tijdens een bezoek aan de Russische hoofdstad twee jaar geleden zag ik Stalin driemaal in zijn luxueuse wagen rijden. Ditmaal trof ik niemand, die hem de laatste weken ook maar één enkele keer in het openbaar gezien had. Ongetwijfeld is Stalin zich doorlopend van het gevaar van een aanslag bewust, vooral sedert de vermoording van zijn oude partijgenoot Kiroff. De aanslag op Kiroff immers toonde aan, dat zelfs de hoogste vertegenwoordigers van het Sovjetregime niet meer veilig zijn.

Toen de Russische recordvliegers naar Moskou terugkeerden, nam men algemeen aan dat Stalin hen aan het station begroeten zou. Op de dag van hun aankomst was heel Moskou feestelijk versierd. Heel de stad was op de been. Wie echter niet verscheen was Stalin. Hij ontving de vliegers later in particuliere audiëntie in het Kremlin.

Als Stalin zijn verblijf verlaat, wordt hij strenger bewaakt dan enig staatshoofd ter wereld. In een van de grote in Rusland gebouwde automobielen, die veel weg hebben van een Packard of een Lincoln, rijdt hij full speed over de weg, die naar zijn villa voert. Deze weg wordt door mannen van de N.K.V.D. (de vroegere Gepoe) met tussenruimten van slechts enkele honderden meters dag en nacht gecontroleerd. Aan iedere vijfde of zesde telefoonpaal is een toestel aangebracht, waardoor de gehele keten van posten in voortdurende verbinding staat.

De wachtposten noteren de nummers van alle voorbijrijdende auto's. De weg wordt bovendien voortdurend door politiemannen in burger op en afgereden. Iedere wagen, die ook maar een paar minuten stopt, trekt onmiddellijk de aandacht van de patrouillerende auto's.

Ik zelf reed eens met de Moskouse correspondent van de United Press op deze weg en een ogenblik stopten we, om te zien of een bekende, die bandenpech had, soms onze hulp nodig had. Binnen een minuut was een auto met politie in burger ter plaatse en bleef net zo lang naast ons staan, totdat wij doorreden.

Stalin's landhuis wordt bewaakt door een speciale lijfgarde, welke hoofdzakelijk bestaat uit landgenoten van hem, Georgiërs en Kaukasiërs. Verschillende afdelingen van deze lijfgarde patrouilleren in de omliggende bossen.

Alle schreden van de Sovjet-heerser worden streng geheim gehouden. Zelfs zijn familieleden en naaste medewerkers weten dikwerf niet, waar hij vertoeft, of en wanneer hij op een bijeenkomst verschijnt.

Nooit vindt men in de Sovjet-pers ook maar de geringste mededelingen over Stalin's particuliere leven en over dat van zijn vrouw en drie kinderen. Een bekende van mij nam onlangs op de terugweg van een tennisbaan een jonge man mee in zijn auto, met wie hij gedurende de gehele rit een geanimeerd gesprek voerde. Later hoorde hij van zijn tennisleraar, dat het een zoon van Stalin was geweest.

Van alle staatshoofden ter wereld leidt Stalin wellicht het eenvoudigste leven. In zijn drie vertrekken in het Kremlin draagt hij gewoonlijk het bekende op een kiel gelijkende hemd, een korte broek en hoge laarzen. Hij heeft een afkeer van weelderig eten houdt van de eenvoudige zware kost van zijn geboorteland Georgië. Dikwijls kauwt hij, wanneer hij aan zijn bureau werkt of bezoekers ontvangt, op een hard ongezouten broodje, zoals men ze in de Kaukasus bakt.

Niet zelden brengt hij twaalf tot zestien uren per dag door aan zijn schrijftafel met het doorzien van stapels rapporten en met besprekingen met zijn medewerkers.

De „man van staal" heeft slechts enkele persoonlijke vrienden, onder wie Kaganowitsj, de vroegere zadelmaker, met wiens zuster Stalin getrouwd is, en Worosjiloff, de commissaris van oorlog.

In zijn vrije tijd leest Stalin, rookt hij z'n pijp of laat hij zijn pianola spelen. Bij gelegenheid, wanneer hij oude vrienden op zijn landhuis ontvangt, drinkt hij een glas Georgische wijn. Als regel gebruikt echter zo goed als geen alcoholische dranken.

Wat verder zijn lectuur betreft, deze beperkt zich bijna uitsluitend tot de werken van Marx en Lenin en tot vakliteratuur over landbouw en industrie en andere met zijn ambt verband houdende onderwerpen. Bijna nooit leest hij romans of andere belletristische werken.

Stalin heeft weliswaar eenmaal gezegd. dat men hem met overdreven loftuitingen in redevoeringen, kranten en resoluties geen genoegen deed; toch heeft hij tot dusver niets gedaan, om een einde te maken aan de lofhymnen, die hem sedert het uitbreken van de tegenwoordige crisis in steeds toenemender mate worden toegezongen. Iedere redevoering, iedere resolutie is als het ware omrankt met een ornament van lofprijzingen op „de grote, innig geliefde, onvergelijkelijke Stalin".

Het initiatief tot de jongste zuiveringsactie wordt algemeen aan Stalin persoonlijk toegeschreven, vooral, voor zoverre zij zich richt tegen hen, die weleer met Trotsky in verbinding stonden. Bemerkenswaard is evenwel, dat bij de gerechtelijke verhandeling tegen Toechatsjewsky en zijn zeven medebeklaagden behalve de drie gewoonlijk fungerende rechters ook hoge militairen in het rechterscollege werden opgenomen.

De zenuwschokkende gebeurtenissen van de laatste tijd schijnen bij Stalin geen zichtbare sporen te hebben nagelaten. Buitenlanders, die in de gelegenheid waren, hem bij de Mei-parade en bij de manoeuvres van de luchtvloot in Augustus j.l. op een afstand van een twintigtal meters gade te slaan, konden zelfs met verrekijkers niet de geringste tekenen van bijzondere spanning op zijn gelaat ontdekken. Ook de steeds weer terugkerende geruchten over de ziekte van Stalin zijn tot dusver door niets bewezen.

HEMELTERGEND

Als we er niet zeker van waren dat ons christelijk gemoed het wint van de ergernis, die ongetwijfeld zal gewekt worden bij allen, die nog christelijk denken, dan zouden wij het niet aandurven enige citaten te geven van de godslasterlijke taal van Ludendorff, de stichter van de Duitse geloofsbeweging.

Ludendorff is zo goed geweest mede te delen, welke de kern genoemd kan worden van het nieuwe geloof, het geloof dat in de plaats zal treden van het Katholieke, dat volgens Ludendorff„ niet meer zo zeker is van haar zaak", ook in de plaats van het Protestantisme verdeeld in de Belijdeniskerk en de Duitse Christenen. Daar volgens Ludendorff de Belijdenisgroep zich baseert op de Joodse grondslagen en de Duitse Christenen, proberen door allerlei verwrongen uitleggingen tegemoet te komen aan het volksgevoel, is geen van die kerken nog geschikt voor het Duitse volk. Zijn religie — de religie van Ludendorff, is alleen de enig waardige omdat zij een waarlijk volkse religie is. Zij is een volkse religie omdat zij het persoonlijk Godsbegrip afwijst. Haar geloven is niet een geloven aan een hoger wezen, maar het gaat om de verhouding van de mens tot het heelal, tot de aarde, tot plant en dier tot mens en volk. Dit geloof spruit voort uit de krachten van een volk: zijn ras, zijn ziel en zijn zoeken naar de waarheid. Deze mooie woorden die nog wel een soort zalvend cachet dragen, betekenen niets anders dan de manifestatie van het materialisme, vermengd met pantheïsme.

Echter zijn deze termen nog te vaag om velen te overtuigen van hun heidense afkomst; ze zijn nog te kwasiewetenschappelijk om een goed beeld te geven van de hemeltergende hoogmoedswaanzin die de bewerker is van deze godslasterlijke taal.

Enige „catechismusvragen" echter zijn duidelijker in hun heidense mentaliteit, daarom citeren wij er hier enkele, gebruik makende van de vertaling die de „Nederlander" er van gaf.

„V. Wat is Duits Godsgeloof. A. Duits Godsgeloof is een schepping van de Duitse ziel, vertrouwen op de openbaring Gods in de Duitse ziel, beleving van de openbaring Gods in de krachten van het Duitse voelen.

V. Hoe openbaart God zich in de krachten van de Duitse ziel? A. De Duitser ziet God vóór alles in eigen wilskracht, die hem trots en rechtop zijn eigen weg doet gaan. Aarzeling en lafheid zijn hem vreemd. Hij is bewust van den God in zijn eigen innerlijk. Meer dan woorden en gebeden telt de daad.

V. Wat is de minimum-eis van het Duitse Godsgeloof? A. De minimum-eis van het Duitse Godsgeloof is het geloof aan het Duitse volk en aan zijn kracht en zijn betekenis.

V. Wat is de leerstellige grondslag van het Duitse Godsgeloof? A. De leerstellige grondslag van het Duitse Godsgeloof is het Duitse Godsbesef, zoals dat in de godsdienst-philosofische werken van mevrouw Dr. Mathilde Ludendorff onder woorden is gebracht.

V. Waarom is dit Godsbesef Duits. A. Dit Godsbesef is Duits, omdat het Duitse volk als geen tweede op aarde een volk van God-zoekenden is."

Deze uitleg van een door hoogmoedswaanzin verblind mens is, voor het Duitsland van nu, de uitdrukking van zijn eigen volkse geloof. Zo denkt althans Ludendorff en degenen, die het ware godsgeloof willen vernietigen. Zij weten echter niet dat zij zodoende vervallen tot diep beneden het beschavingspeil van vele z.g. onbeschaafde volkeren, die tenminste nog een boven hen staande macht aanbidden, niet hun eigen menselijkheid waarvan ze weten dat ze er zelf niet de scheppers van zijn. We kunnen alleen nog maar bidden dat het gelovige deel van Duitsland sterk mag blijven, om zijn heidense broeders eenmaal de gave van het geloof terug te schenken.

DE TROONREDE

We hebben indertijd beloofd plaatsing te zullen geven aan de Troonrede, die op zulk een verminkte wijze weergegeven was in het plaatselijk blad, dat het alleen-publicatierecht van de Nederlandse persberichten heeft.

Deze verminking, zoals onze lezers zich nog herinneren, betrof vooral de gedeeltes, welke het **Christelijk** program van de huidige regering betroffen.

We schreven toen, dat we in 't midden lieten of deze verminking kwam van persbureau of redactie.

Thans vinden we in De West, uit Suriname, de volledige tekst van de rede: het persbureau (?) dat aan dat blad de rede heeft verstrekt, heeft althans de woorden van H.M. de Koningin onverminkt weergegeven.

Leden der Staten Generaal,

Mij wederom in Uw midden bevindend, gevoel ik allereerst behoefte uiting te geven aan mijne gevoelens van dankbaarheid voor de tot dusver voortschrijdende verbetering in het economische leven hier te lande. Deze verbetering in belangrijke delen van het bedrijfsleven verlevendigt de hoop, dat de nog steeds omvangrijke werkloosheid geleidelijk verder zal kunnen worden ingeperkt.

Alle maatregelen, die de regering doelmatig voorkomen om het proces van herstel uit de langdurige depressie te bevorderen, zullen harerzijds worden genomen of aan uwe goedkeuring onderworpen.

De ontwikkeling van de economische toestand in Nederlands Indië geeft reden tot voldoening, in het gunstig verloop van de opbrengst der landsmiddelen weerspiegelt zich de allerwegen ingetreden opleving in Landbouw, Handel en Nijverheid en Scheepvaart, waartoe mede bijdroegen de over het algemeen bevredigende oogsten van de voedselgewassen der inheemse bevolking.

Het stemt mij tot verheugenis dat als gevolg daarvan thans weder een stijging valt waar te nemen van de welvaart der bevolking van Nederlands Indië, en dat een begin kon worden gemaakt met de verlaging van de op haar rustende lasten.

De ruimer vloeiende middelen geven gelegenheid, in meerdere mate dan de laatste jaren het geval kon zijn, gelden beschikbaar te stellen voor de bevordering van de geestelijke en stoffelijke belangen der bevolking.

Door toepassing van daartoe geëigende middelen zal ernstig worden gestreefd naar verbreding en versterking van de economische basis, teneinde die voor de toekomst beter bestand te doen zijn tegen schokken.

In Suriname blijft de economische en financiële toestand nog weinig bevredigend, in tegenstelling met die van Curaçao; aan welk gebiedsdeel de wereldcrisis schier ongemerkt is voorbij gegaan.

Temidden van de Geestelijke verwarring in de wereld, waaraan ook ons volk niet geheel ontkomt, is steeds dringender de eis, dat in wetgeving en bestuur voor alles Gods wet tot opperste richtsnoer worde genomen.

In zijn algemeen karakter zal de regering het kenmerk dragen van een doelbewust streven naar beveiliging en versteviging van de positief christelijke grondslagen onzer samenleving, aldus zal een beleid kunnen worden gevoerd, dat met vermijding van toepassing van tegenstellingen noodzakelijk voor een gezonde ontplooiing van 't huwelijks- en gezinsleven bescherming van de publieke eerbaarheid, onthouding door de overheid van aanmoediging van alles wat tot ontheiliging van de wekelijkse rustdag aanleiding geeft, en krachtige handhaving van 't gezag. Eerbiediging van de vrijheid van Godsdienst en van geweten en handhaving van de rechtmatige volksinvloed op het landsbestuur, blijven pijlers van ons volksbestaan.

De regering overweegt een nadere regeling van het verenigingsrecht ter bevordering van een meer werkdadig repressief toezicht, naar de reeds thans in de wet neergelegde normen van openbare orde en goede zeden.

Hoewel de Internationale omstandigheden, geenszins aanduiding geven tot bezorgheid, bleef het vriendschappelijke karakter hetwelk onze verhouding tot

andere mogendheden kenmerkt, ongerept bewaard.

Niettemin zal, gelet op de spanningen en de verhouding tussen de volken en het daarmede samenhangend gevaar van Internationale verwikkelingen, zowel hier te lande als in Indië, moeten worden voortgegaan met de versterking van onze weermacht. Belangrijke voorstellen daartoe zullen onverwijld aanhangig worden gemaakt. De regering zal zich beijveren de samenwerking in onderneming en bedrijf ten bate van de gehele volkshuishouding te bevorderen met handhaving van krachtige medewerking aan de bevordering van 't op wederkerigheid gegronde internationaal ruilverkeer. Daarvoor is nodig versterking van onze handelspolitieke weerbaarheid, ter beveiliging van de buitenlandse en binnenlandse afzet van onze producten met inachtneming van nauwe samenwerking tussen Nederland en de delen van het Koninkrijk daarbuiten.

De landbouw crisismaatregelen zullen met handhaving van de voor de landbouw nog noodzakelijke steun zoveel mogelijk bevredigend worden beëindigd. Daarnaast zal bevorderd worden dat nuttige regelingen door de bedrijfsgenoten zelf zullen worden overgenomen en voortgezet of opgebouwd.

Verschillende wettelijke maatregelen tot verhoging van het peil van de landbouw zullen worden voorgesteld. In voorbereiding zijn wettelijke regelingen tot beperking van arbeidende gehuwde vrouwen tot het rekening houden met gezinslasten bij het arbeidsinkomen. Ten aanzien van de landarbeiders zal de practische uitvoerbaarheid van een wettelijke regeling van de arbeidstijd voor zover misstanden niet door onderling overleg van de georganiseerde belanghebbenden uit de weg worden geruimd, worden onderzocht.

Het temperen van de gevolgen der werkloosheid voor hen, die daarvan slachtoffer blijven, beschouwt de regering als een harer voornaamste plichten: wettelijke regelingen betreffende werkloosheidverzekeringen en steunverlening zullen worden voorbereid.

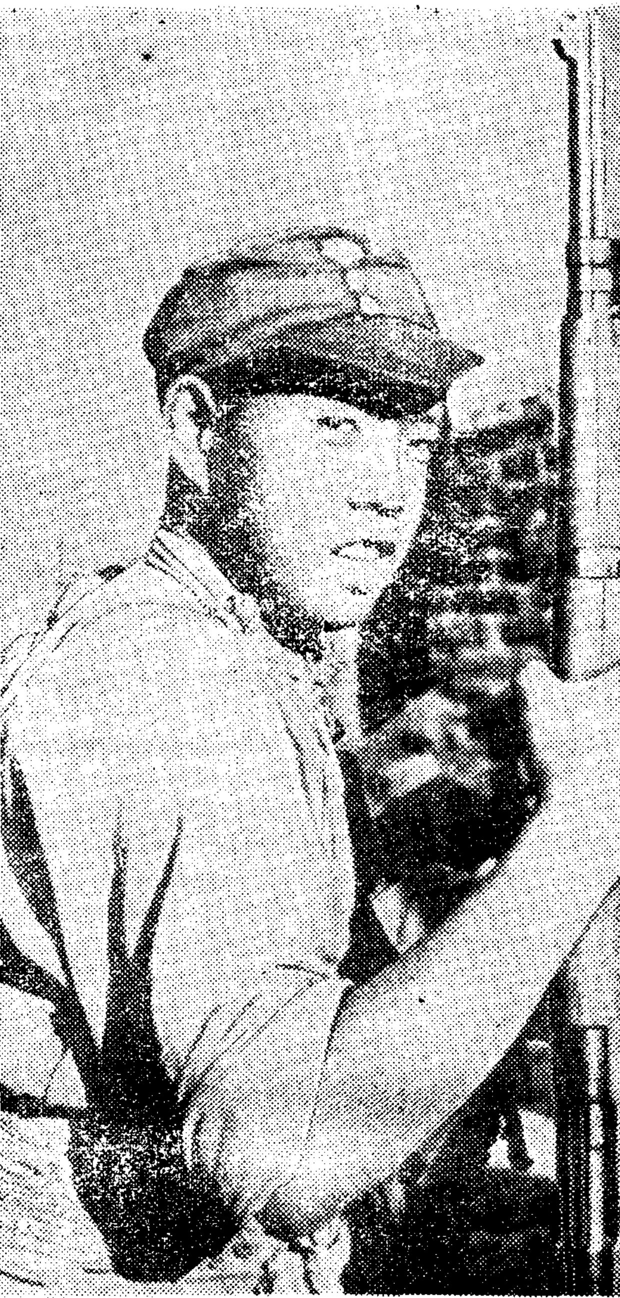
Voortgegaan zal worden met de uitvoering van openbare werken als middel tot werkverruiming, met de werkverschaffing en met het culturele werk voor de werklozen. Ondanks de ingetreden verbetering in de economische toestand en de daarmede samenhangende stijging van de opbrengst der middelen, blijven na de diepe depressie der laatste jaren de openbare financiën in bijzondere mate zorg vereisen.

Buiten hetgeen geschiedt op economisch-sociaal terrein en op het gebied der defensie van de Nederlandse volkskracht, zullen vele op zich zelf gewenste of nut dragende maatregelen waaronder die op het gebied van onderwijs, dan ook eerst ter hand genomen kunnen worden wanneer de inwendige positie van het budget voldoende zal zijn verstrekt.

De verhoging der defensie uitgaven zal enkele bijzondere financiële voorzieningen nodig maken. Naast de reeds genoemde voorzieningen stelt de Regering zich voor een Regeling tot coördinatie van het Goederenverkeer te land en te water tot stand te brengen terwijl een herziening van de woningwet in voorbereiding is en een wettelijke regeling van de opleiding der onderwijzers zal worden aanhangig gemaakt.

De toewijding waarmee leger en vloot alsmede de ambtenaren en burgerlijke diensten in het Koninkrijk hun taak vervullen, stemt mij tot erkentelijkheid. In het komende zittingsjaar zal weer veel arbeid en toewijding van de Regering en Staten Generaal worden gevraagd.

Met de innige bede, dat ons allen door de almachtige God de kracht en de wijsheid geschonken worden die Hij alleen geven kan, verklaar ik de gewone zitting der Staten voor geopend.

EEN CHINEES SOLDAAT. Deze soldaat die hier staat met het geweer in de hand, is een typisch voorbeeld van de Chinese jeugd, die vecht voor de verdediging van zijn land tegen de Japanse overweldiging.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Dezer dagen wordt aan het Shanghaifront een geweldig offensief verwacht van de Japanners en mogen we de berichten geloven, dan zou dit een beslissende betekenis hebben. Zouden de Chinezen worden teruggeslagen, dan zou het voor de Japanners gemakkelijk zijn om verder voort te rukken, zo niet, dan zou het Japanse leger er aan moeten denken zijn winterkwartieren op te slaan en de strijd tot het voorjaar uit te stellen.

Van Chinese zijde wordt echter beweerd dat, zo de eerste linie zou doorbroken worden, de Japanners dan nog een tweede linie zouden vinden geheel intact en tot de sterkste tegenweer in staat.

We zullen moeten afwachten.

Ook wat de negen mogendheden conferentie doen zal, waarbij ook China is uitgenodigd en waar zoals we reeds geschreven hebben ook Amerika zich zal doen vertegenwoordigen. Vermoedelijk zal deze conferentie in de buurt van Geneve worden gehouden.

Vermeldenswaard is ook nog de sterke tegenstand, welke Japan elders ter wereld op economisch gebied ondervindt. In verschillende landen, Zweden, Engeland en de Ver. Staten is men de Japanse waren aan het boycotten en naar men zegt met succes.

Duitsland vraagt de laatste tijd bijzondere aandacht voor zijn streven naar koloniën. Men spreekt zelfs van het benoemen van een Minister van Koloniën, waarvoor von Ribbentrop genoemd wordt en wiens functie dan uitsluitend bestaan zal in het maken van propaganda voor genoemd streven.

Omtrent de steeds voortdurende godsdienststrijd hebben we ook enkele berichten. Zo heeft Graaf von Preysing, de bekende Katholieke Bisschop in Berlijn, Zondag een ernstig protest laten horen tegen de laatste verordening der Nazi's inzake het godsdienst-onderwijs op school, hetgeen voorschrijft, dat dit onderwijs in het vervolg niet meer door priesters mag worden gegeven. In zijn protest wekte de Bisschop alle gelovige ouders op om als een man pal te staan tegen het streven van de regering.

Volgens een ander bericht zou uit dit schrijven op het laatste ogenblik de helft zijn weggelaten en de inhoud daardoor zijn verzacht, hetgeen een concessie zou geweest zijn aan de regering en men daaruit besluiten kon tot een heropening van de besprekingen met het Vaticaan.

De grootste opwinding echter op politiek gebied is de weigering van Italië om deel te nemen aan de driemogendheden conferentie, inzake de piraterie in de Middellandse Zee en daarmee annex de terugtrekking van vrijwilligers uit Spanje.

We hebben hier weer de rivaliteit tussen Engeland en Italië om de Middellandse Zee. Daarom is het wel interessant vandaag eens na te gaan hoe de verhoudingen zich rondom de Middellandse Zee in de loop der jaren hebben ontwikkeld.

De Middellandse Zee was en is in de wereldpolitiek een factor, waarmede terdege rekening moet gehouden worden, terwijl heden ten dage de Europeese politiek voor een groot deel door de machtsverhouding rondom deze zee beïnvloed wordt.

Drie eeuwen lang werd de „balance of power" min of meer constant in evenwicht gehouden, doordat tegen het einde der middeleeuwen het politiek zwaartepunt van Europa lanzamerhand naar de koloniale mogendheden in het Westen is opgeschoven. Dat begon al met het verval van Spanje en de Vrede van Munster. Maar vooral na het beslechten van de eeuwige tweestrijd om de hegemonie in het Westen tussen de twee machtigste koninkrijken — voor een wijle werd het een machtsduel tussen de Zonnekoning, Lodewijk XIV, en zijn geniale tegenstander, onze Willem III, Engelands Oranjevorst, — bleef de machtspolitiek der tegenstelling: Frankrijk—Engeland héél Europa sindsdien overheersen. Waren er ondertussen ook in Midden- en Oost-Europa wel nieuwe mogendheden van belang opgekomen — Pruisen, het Rusland van Czaar Peter de Groote, het Oostenrijk der Habsburgers — het Westen bléef baas, aldus schrijft F. J. W. in de „Tijd", aan wiens artikel wij hier enige historische bizonderheden ontlenen.

In de vorige eeuw, na de Frans—Duitse oorlog, toen het Germaanse keizerrijk onder Von Bismarck, nog meer onder Wilhelm II, naar politieke eenheid en machtscentralisatie streefde, werd die oude Frans—Britse tegenstelling ál te gevaarlijk voor het Westen. 't Was Eduard VII, die, de enorme territoriale, economische en politieke winsten van Engelands imperialisme, tijdens het gouden Victoria-tijdperk, heeft weten te consolideren, door in 1904 een entente tussen Engeland en Frankrijk teweeg te brengen. Nu kon Groot-Brittannië voortaan ongestoord zijn Middellandse-Zee-politiek bevorderen: het sedert 1882 bezet gehouden Egypte onderwerpen, de Soedan bemeesteren en het Suezkanaal beveiligen, het pas-veroverd Zuid-Afrika met Rhodesia onder Brits bestuur brengen en nieuwe, grote gebieden in Oost-Afrika koloniseren. Frankrijk van zijn kant kon nu, ongeacht Duitslands openlijk verklaarde ambitie in die richting, zijn oude aanspraken op Marokko effectief maken, zodat het historisch Moorenrijk, met het Land van Barbarije verenigd in Frankrijks enorm N.-Afrikaans empire, waarin vanaf Tunis—Cartago tot op de evenaar en de tropische oevers van de Congo de Tricolore uitwaait, de mooiste hoeksteen zou worden.

De Entente werd niet dadelijk door alle gezaghebbende staatslieden in Frankrijk, zelfs niet in Engeland, voor een „cangement pour le mieux" aangezien, hoewel Engeland er vóór de oorlog enorme voordelen mee behaalde. De lange oorlogsjaren heeft de Entente niet zonder de alleruiterste krachtsinspanning, daarbij te elfder ure dan nog zo machtig bijgestaan door een rijk wereldeel als Amerika, weten te doorworstelen. En vanzelfsprekend nam de Entente, na de onrechtvaardige vrede van Versailles, de leiding van de, feitelijk door haar gestichte, Volkenbond, en daarmee van de Europese politiek, weer in handen...

Zo zijn we vijftien jaar ouder, in 1935. En wat blijkt nu? Dat Frankrijks Afrikaans rijk slechts valt te handhaven — men herinnere zich de herhaalde gewapende opstandjes hier en daar — in nauwe samenwerking met de politiek zijner Britse (politieke) vrienden, die óók zijn voormalige grootste concurrenten in de Middellandse Zee geweest zijn. Dáár is trouwens de machtsverhouding sedert 1922 grondig veranderd. Italië heeft brutaalweg, onder het naijverig oog van de Britse admiraal-opperbevelhebber van de Home-vloot, in Abessinië een geweldig groot rijk geannexeerd. Vlak naast de Soedan en Egypte. Italië heeft bovendien vele en sterke nesten gebouwd voor honderden onderzeeërs en tientallen bases op de eilanden voor talloze bombardementsvliegtuigen, vlak tegenover de Britse steunpunten. De Italianen zijn nu niet meer alleen te duchten in het Oosten der Middellandse Zee, maar ze zijn tevens vrijwel heer en meester op Minorca, het strategische punt op de Balearen, — een potentieel gevaar voor Frankrijks voornaamste verbindingslijn met Algiers.

In de afgelopen vijftien jaar heeft niet alleen Italië zich weten op te werken uit een positie van relatieve machteloosheid in de Middellandse Zee tot die van een eersterangs-mogendheid, het is thans ook formidabel verschanst midden in de wateren, waar Engelands vlootmacht tot nog toe een dominerende positie geacht werd in te nemen. En te land heeft Italië zich - na Mussolini's troepenconcentratie aan de Oostenrijkse grens, 1934, — weten te beveiligen door de protocollen van Weenen en de politieke as Rome—Berlijn. Nu hebben ook de Duitsers het gewaagd, na hun vroegere waagstukken, zich in het strategisch sterke Spaans-Marokko met kanonnen, militairen en luchtmacht te nestelen, zoals ze trouwens al in de buurt van Gibraltar en elders op Spaans grondgebied macht verkregen, terwijl hele regimenten Duitse vrijwilligers met Franco's troepen meevechten.

De non-interventie heeft de hegemonie van „het Westen" wel in de hand gewerkt, maar niet minder... de machtsverschuiving in de Middellandse Zee. Engeland en Frankrijk hebben Duitsland en Italië nu nodig, alvorens het eindresultaat van de burgeroorlog in Spanje de richting kan bepalen, waarin het herstel van Spanje zal voltrokken kunnen worden. Wint Franco, dan zal een Nationalistisch Spanje, indien het niet door democraten tot matiging wordt gedwongen, zowel voor Engeland als voor Frankrijk een bedreiging worden. Heeft misschien de overweging van deze mogelijkheid de regering te Londen al niet tot een voorzichtige frontverandering doen besluiten, na de val van Bilbao en de jongste successen der nationalisten daar in de buurt? Wint echter de Valenciaregering op den duur, dan zou dat een nog grotere bedreiging voor Frankrijk en Groot-Brittannië, óók voor beider binnenlandse politiek, kunnen betekenen!

Hierop is echter thans nog niet heel veel kans.

Opgemerkt dient te worden, dat de strijd om de macht in de Middellandse Zee heden ten dage in hoofdzaak tussen Italië en Engeland gaat.

Frankrijk, Duitsland en Spanje spelen hierin een minder op de voorgrond tredende rol.

Momenteel tracht men echter, zowel te Londen als te Rome alles doen, om een botsing tussen beide landen te vermeiden.

Het is moeilijk te voorspellen, hoe de situatie rondom de Middellandse Zee zich op den duur zal ontwikkelen.

Dat Italië de suprematie over de oude wereldzee te zijner tijd zal willen verkrijgen, behoeft geen verder betoog.

Het is echter ondenkbaar, dat het Britse Rijk, zijn macht en invloed in en om dat gebied zal willen verliezen.

Vandaar ook de enorme vlootuitbreidingen, welke Albion zich de laatste jaren veroorloofd heeft en die vooral als een reactie op de Britse nederlaag in het Ethiopische conflict dienen te worden aangemerkt.

Hoewel de betrekkingen tussen Rome en Londen momenteel van vriendschappelijke aard zijn, zal te langen leste de strijd tussen beide rivalen waarschijnlijk niet te vermijden zijn.

Mussolini is er de man niet naar, zich door een vloot te laten afschrikken als het gaat om een zo belangrijke kwestie, terwijl Engeland zich wel niet vrijwillig zal terugtrekken.

Tenzij het daartoe door een Italiaanse overmacht gedwongen wordt.

En zover is Mussolini nog lang niet.

BUITENLAND.

DE GODLOZEN.

Internationaal congres te Parijs; volgend jaar te Londen?

Volgens een bericht in de „Antireligiosnik", het officieel orgaan der Russische godlozenbeweging, werd op 5 September j.l. te Parijs het congres gehouden van de internationale bond der godlozen.

De punten, die op bedoeld congres besproken werden, staan in hetzelfde nummer van „Antireligiosnik" afgedrukt. Deze agenda luidt als volgt:

Rapport van de algemeen secretaris; rapport van de financiële commissie; de pers der internationale-godlozenbeweging; samenstelling van een internationale godlozen-kalender; prijsvraag voor een internationaal lied voor de bond der godlozen; rapport van de afgevaardigden der verschillende landen; onze propaganda en onze actie; bijeenroeping van een nieuw internationaal godlozencongres.

Verder werd medegedeeld, dat het congres, dat oorspronkelijk in België of Luxemburg zou bijeenkomen, in Parijs moest worden gehouden, wegens de sterke oppositie, die er in België tegen het congres gerezen was, alsmede wegens de afwijzende houding, die door de Belgische regering ten opzichte van het congres werd aangenomen.

Naar de „Kirchendienst" te Riga uit welingelichte bron verneemt, heeft de Russische afdeling van de internationale bond der godlozen voorgesteld, om het eerstvolgend internationaal godlozencongres in 1938 in Londen te houden. Het voorstel van sovjet-Rusland werd door verschillende landen ondersteund. Het congres te Londen is bedoeld als een tegenhanger van het oecumenische congres van Oxford.

De financiëring van de voorbereidende werkzaamheden en de organisatie van 't congres zelf zal grotendeels door de sovjet-Russische afdeling verzorgd worden.

Volgens een bericht van de „Eastern Information" uit Moskou heeft de volkscommissaris van binnenlandse zaken, Jeschow, aan de Gepoe-beambten opdracht gegeven, om voortaan met de grootste gestrengheid op te treden tegen alle elementen.

De moord op de beide leden van de Gepoe, Wasilschenko en Gaidukow in Misowada (District Irkoetsk) zou volgens Jechow een gevolg zijn van de ophitsing van het volk door de geestelijken. Verdraagzaamheid tegenover geestelijken wordt voortaan beschouwd als verraad aan de communistische gedachte. Voor iedere ambtenaar der Gepoe, die vermoord wordt, moet minstens 10 geestelijken worden doodgeschoten; iedere aanval op de godlozen moet onmiddellijk beantwoord met kerken-sluiting.

Volgens een bericht van de E.I.B. heeft de centrale raad der Russische godlozen besloten, om 1938 te proclameren tot het jaar waarin de beslissing valt. Dit jaar moet geheel in het teken der godlozenpropaganda staan. Men stelt zich ten doel, om 1 millioen nieuwe leden voor de godlozenbeweging aan te werven.

Door de voortdurende activiteit der godlozenpropaganda moet bereikt worden, dat minstens 1500 kerken en kapellen worden gesloten. Iedere afdeling van de bond der godlozen is verplicht, om binnen 3 maanden instructies in Moskou aan te vragen. Leiders, die hieraan geen gevolg geven, wordt ontslagen.

CHARLES COUGHLIN'S WERK.

Enkele interessante mededelingen van de radiopriester.

De bekende Amerikaanse radiopriester, Charles Coughlin, pastoor van de „Shrine of the little Flower" in Detroit, die zijn vacantie in Engeland doorbracht, heeft aan een vertegenwoordiger van "The Catholic Times" een interessant interview verleend over zijn sociale actie in de Verenigde Staten.

De vertegenwoordiger van het Engelse blad merkt allereerst op, dat hij verschillende malen van pastoor Coughlin had horen spreken als van een kwakzalver en een potsenmaker, doch, zo voegt hij hieraan toe, „ik ontmoette een waar priester, vol apostolische ijver, die innig ervan overtuigd is, dat de Kerk gezonden is, om de waarheid te leren en het kwaad te bestrijden, in de eerste plaats 't grootste kwaad van deze tijd, de sociale onrechtvaardigheid.

De verwezenlijking van een nieuwe sociale orde, waarin de arbeid op zijn minst beloond zal worden met een loon, dat 'n menswaardig bestaan verzekert, is het einddoel van Coughlin's strijd. Hij wees in dit verband op het feit, dat de fabriekseigenaren in de Verenigde Staten hun gebouwen en hun installaties verzekeren, doch verzuimen, hun arbeiders te verzekeren tegen de tijd, waarin geen werk van hen wordt verlangd.

Ten gevolge daarvan werken de arbeiders slechts zeven maanden van het jaar en zijn zij de rest ervan werkloos. In die tijd maken zij schulden bij de kruidenier, slager, bakker en andere leveranciers, die hun bestaan ondermijnen, zodra zij weer beginnen te verdienen.

Bij de verdediging van zijn stellingen beriep pastoor Coughlin zich herhaaldelijk op de Heilige Schrift, de Pauselijke encyclieken en de uitspraken van Sint Thomas.

Ondervraagd omtrent zijn parochiële werk, zeide pastoor Coughlin, dat ofschoon er acht priesters in zijn parochie werkzaam waren, nog zeer veel ongedaan moest blijven.

Des Zondags zijn er acht H.H. Missen, zeven in de kerk, die 3100 mensen kan bevatten en de laatste op een altaar in de open lucht, waarbij gemiddeld twintig duizend mensen tegenwoordig zijn.

De zwaarste last, die op pastoor Coughlin drukt, is wel zijn correspondentie. In de drukste tijd heeft hij ongeveer twee honderd secretarissen nodig, om alle brieven te kunnen beantwoorden.

Natuurlijk krijgt de radio-priesters ook de nodige bezoeken. In de drukste dagen komen er ongeveer vijf-honderd mensen aan de pastorie, waaronder tal van bedelaars en landlopers.

Aan het slot van het onderhoud sprak pastoor Coughlin nog verschillende valse geruchten tegen, die over hem in omloop waren, o.a. ook dit, dat hij niet meer voor de radio zou mogen spreken. Wijlen mgr. Gallagher had uitdrukkelijk de wens te kennen gegeven, dat hij zijn radioconferenties zou voortzetten en zijn opvolger, aartsbisschop Mooney, had daarmee eveneens zijn instemming betuigd.

DE HEER SERRARENS OVER SPANJE.

Noch van Valencia noch van Franco verwacht hij iets.

Van het internationaal Christelijk Vakverbond ontvingen wij een uitvoerig jaarverslag van de hand van het nieuwe tweede Kamerlid, de heer Serrarens, in zijn kwaliteit van Secretaris van genoemd verbond.

Daarin doet Serrarens ook interessante mededelingen over de toestand in Spanje.

Na eerst herinnerd te hebben aan zijn waarschuwing reeds in 1933 tot Spanje gericht, dat men daar moest komen tot een krachtige centrale kath. vakorganisatie en zo dit niet gebeurde, het land door de communistische vloedgolf overweldigd zou worden, wees hij er op, hoe helaas deze voorspelling is uitgekomen. Wel zijn in 1934 pogingen gedaan om te komen tot een landelijke kath. vakbeweging, maar het is bij pogingen gebleven. Over de huidige toestand zeide de heer Serrarens het volgende:

Het is nog te vroeg om tot definitieve conclusies te komen.

Intussen is het mogelijk, zelfs zonder het Spaanse probleem in al zijn diepte te benaderen, enkele zaken vast te stellen.

Een revolutie, gemaakt door generaals en gesteund door fascistische krachten zoals in Italië en in Duitsland, heeft voor ons niet de minste aantrekkelijkheid.

Maar nu de andere kant. Een regering, wier wettigheid van het begin af zeer twijfelachtig is (de vervalsing van de processen-verbaal van de verkiezingen bracht Prieto er toe, zijn ontslag te nemen), wier autoriteit zo zwak is, dat zij de gruwelen der communistische, anarchistische en andere benden, bedreven tegen de kerken, de kloosters, de religieusen, alle soorten christelijke instellingen, met inbegrip van die der chr. arbeiders noch weet te voorkomen, noch weet te straffen, een regering, die niet alleen in het begin, maar ook later, toen haar gezag, om reëel te zijn, zich had moeten versterken, voortgaat, zoals men kon verwachten, gezien de grote steun, die zij ontvangt van Sovjet-Rusland, zich te keren tegen de godsdienst en tegen de gelovigen, een dergelijke regering kan haar „wettigheid" ten opzichte van de revolutionnairen niet handhaven. Het lijkt of zij door haar houding de rechtvaardiging van een revolutie wil leveren.

Wij willen geen houding bepalen in dit politieke conflict. Indien het mogelijk was — zoals is opgeworpen — een wapenstilstand te verkrijgen tussen de twee partijen en het Spaanse volk toe te staan zich in volkomen vrijheid uit te spreken over de regering, die het verlangt, dan zouden wij deze oplossing toejuichen. Maar is dit wel mogelijk?

Wij vrezen, dat het Spaanse conflict zal eindigen met de overwinning van een der partijen.

Een overwinning van de regering van Valencia zou zeker betekenen, dat er geen vrijheid van geweten zou zijn voor de arbeiders. Het feit, dat er honderden kerken zijn verwoest, dat er duizenden priesters en religieusen zijn ter dood gebracht, dat de christelijke bonden op brutale wijze zijn opgeheven, dat hun leiders zijn en worden vervolgd dit alles bewijst dat, dat onder de overheersing van de regering van Valencia, er voor de christelijke arbeiders geen toekomst bestaat, noch als arbeiders, noch als christenen.

Ook een overwinning van Franco is voor de arbeidersbeweging geen waarborg. Zeker, de C.E.S.O. is daar weer naast de socialistische vakbeweging in het leven geroepen.

Maar is de tegenwoordige C.E.S.O. nog dezelfde? En wat is het standpunt van de regering van Franco? Met wat voor hypotheek is deze regering bezwaard?

Zelfs het gezag van de Kerk geeft hier geen voldoende waarborg. De oriëntering van generaal Franco en vooral van de phalangisten op het Duitse nationaal socialisme doet in tegendeel vrezen, dat zij zullen trachten de godsdienst in dienst van het regiem te stellen.

NEDERLAND.

Ridderorden.

In verband met hetgeen zo pas bekend werd omtrent het al of niet „aanvaarden" van koninklijke onderscheidingen door sociaal-democraten is de volgende bijzonderheid uit „Volk en Vaderland wel up to date:

Een gezelschap Nederlanders maakt met de „Simon Bolivar" van de K.N.S.M. een pleziertocht, waarbij een bezoek aan Kopenhagen en Hamburg op het programma staat.

Door laatstgenoemde stad wordt met autocars een rit gemaakt, waarbij een bezoek wordt gebracht aan Zillerthal, een zeer bekende amusementsgelegenheid. Als attractie voor dit Nederlandse gezelschap speelt de muziek het Wilhelmus, hetgeen uiteraard door deze vacantiegangers, ten zeerste werd gewaardeerd. Helaas echter, met één uitzondering. Een deelneemster van dit gezelschap meende haar gevoelens te moeten uiten, door demonstratief onder het spelen van het volkslied te blijven zitten.

Op de lijst van Koninklijke onderscheidingen, toegekend bij gelegenheid van de verjaardag van H.M. de Koningin, komt voor, als benoemd tot ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw: Mej. Suze Groeneweg, oud-lid van de Tweede Kamer.

Dit is dezelfde dame...

De Amsterdamse Bank doet aan politiek.

De Amsterdamse Bank is een invloedrijke onderneming die een goede reputatie geniet. Zij publiceert ook overzichten, die niet van uitsluitend financiële aard zijn, maar aan vreemdelingen enig algemeen inzicht moeten geven over de toestand daar te lande.

Nu citeert „De Kath. Staatspartij" in haar laatste verschenen nummer, niet zonder kennelijke verbazing, het Juli overzicht van genoemde bank, no. 52, waarin haar statistische afdeling over de betekenis van de op 26 Mei gehouden Kamerverkiezingen het volgende mededeelt:

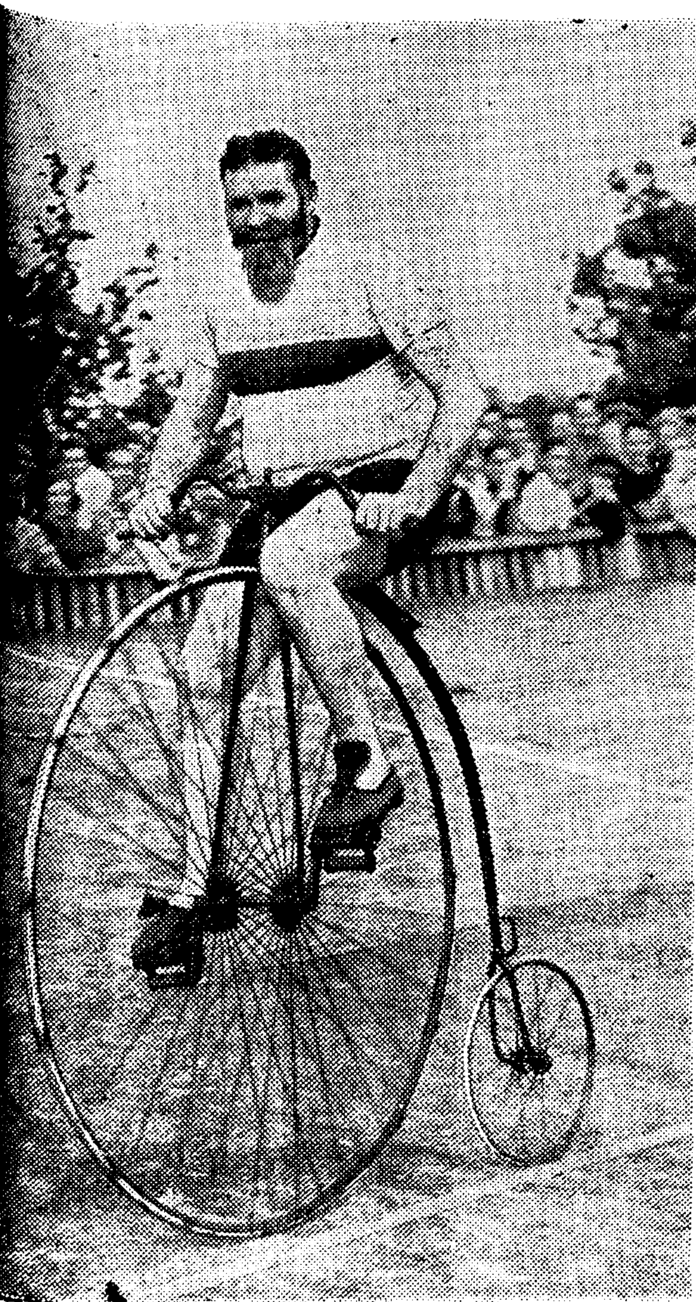
Die Wahlen wurden gewissermassen als „test case" dafür betrachtet, ob die Volksmehrheit dies (sc. „grössere Staatsausgaben für öffentliche Arbeiten und „Planung" d.h. Koordination und Lenkung verschiedener Wirtschaftszweige unter mehr oder weniger aktiver Mitwirkung von Regierungsseite") ebenfalls wünschte oder einer Fortsetzung der bisherigen vorsichtigen und gemässigten allgemeinen Politik den Vorzug gab. Das Wahlergebnis brachte mit überwältigender Mehrheit eine Billigung der bisherigen Regierungspolitik.

Nach den Wahlen wurde eine neue Regierung (bedoeld is: een nieuw kabinet) gebildet, in der wie zuvor Dr. Colijn als Ministerpräsident (bedoeld is: als voorzitter van de Raad van ministers) fungiert. Der Charakter des neuen Kabinetts ist jedoch ein anderer als bisher. Im Gegensatz zu dem Ministerium auf breiter Basis, in dem die grossen Parteien ausser der Sozialdemokratie vertreten waren, (geheel onjuist) tritt jetzt eine Regierung auf, die sich aus den sogenannten christlichen Parteien unter Ausschluss der übrigen Gruppen zusammensetzt (dit „zogenaamd" is bijzonder typerend). Diese Bezeichnung „christlich" bedeutet jedoch nicht, dass auf dem Gebiete der Wirtschaft und Finanzen andere Wege als bis jetzt eingeschlagen werden müssten. Erstens fehlen hierfür im Ministerium selbst genügende Elemente, ausserdem müsste man mit einer kräftigen Opposition rechnen und schliesslich hätte, wie man allgemein annimmt, Dr. Colijn vermutlich das Amt des Ministerpräsidenten (bedoeld is: had geen kabinet geformeerd) nicht übernommen, wenn die übrigen Minister oder einzelne von ihnen eine starke Kursänderung als Vorbedingung ihres Zutrittes gestellt hätten. Man rechnet mit einer im Grunde unveränderten Regierungspolitik.

Wij hebben reeds in de tekst enkele verbeteringen aangebracht.

Denkt de schrijver, die hier aan het woord is, nu werkelijk, dat de katholieke ministers, die in het vierde kabinet-Colijn intraden, de politiek van het vorige kabinet onveranderd volgen? Men behoeft niet, zoals wij onlangs lazen, de voorstelling te wekken, alsof de vier katholieke ministers onder elkaar de zaken bedisselen en de heer Colijn laten zorgen voor de recepties. Dat is een valse voorstelling. Maar even vals is de bewering, die het doet voorkomen, alsof de „zogenaamde christelijke partijen", althans de Katholieke Partij, de vroegere politiek „onveranderd zou voortzetten.

Het maandblad der Kath. Staatspartij qualificeert de boven afgedrukte voorlichting als onzinnig en fabelachtig. Wij spreken de wens uit, dat de cijfers van de statistieke afdeling der Amsterdamse Bank haar politieke voorlichting in deugdzaamheid en juistheid mogen overtreffen.

UIT DE MODE. De berijder van de moderne fiets, de z.g. velocipede, veroorzaakt dikwijls vrolijkheid bij de wedstrijd. Hier zien we een oudje van 55, mededingend bij de „Penny-Farthing" fietsrace in Londen.

CURACAO.

Vrouwelijke ambtenaren.

Bij de bespreking van de film „White Angel" heeft de Beurs nog eens met enkele regels deze kwestie aangestipt, waaruit echter blijkt, dat genoemde redactie ons niet goed begrepen heeft, en wordt althans een standpunt naar voren geschoven, wat we nog nooit of te nimmer door een tegenstander hebben horen verkondigen.

We hebben echter indertijd ons standpunt zo duidelijk uiteengezet, dat een herhaling daarvan o.i. even weinig nut zou afwerpen.

Dat men in de Oost eenzelfde standpunt schijnt in te nemen, moge blijken uit wat we in de Indische bladen lezen uit de Volksraad, waar de Reg. gemachtigde voor Algemeene Ambtenaarszaken, de heer Westerouen van Meeteren het volgende zeide:

Het ontslag van vrouwelijke ambtenaren bij huwelijken werd verhaast door sociale noodzaak. Hiervan zal slechts worden terugkomen als de toestanden hiertelande dit noodzakelijk maken. Spr. wijst op het verschil, dat nodig was voor ambtenaressen, die reeds lang in dienst waren en die, na afkondiging der straffere bepalingen, in het huwelijk traden.

De regering heeft bezwaar pensioenen toe te kennen bij het bereiken van de 45-jarige leeftijd aan ambtenaressen, die na 1 Januari 1934 in het huwelijk zijn getreden of nog zullen treden. Ook restitutie van verplichte pensioenbedragen zou bepaaldelijk onjuist zijn. Spr. zet dit nader uiteen. Een beroep op de Nederlandse pensioenregeling is gelijk aan een beroep op geheel ander stelsel.

Niettemin heeft de Regering zorgvuldig overwogen wat ter verzachting nog te doen valt. In verband hiermede is besloten dat aan een in het huwelijk tredende ambtenares, die kan wijzen op een zodanige leeftijd en diensttijd, dat zij binnen vijf jaren na haar huwelijk, ook wanneer haar diensttijd niet vermeerdert, aanspraak zou kunnen maken op pensioen, vergund kan worden door te dienen tot de dag waarop pensionnering mogelijk is.

In de tweede plaats zal in den vervolge in die gevallen, waarin de echtgenoot van de in het huwelijk tredende ambtenares niet als kostwinner kan worden beschouwd, de betrokkene uit 's Lands dienst haar betrekking in tijdelijke dienst kunnen blijven bekleden, dan wel, indien zij in tijdelijke dienst is in haar functie gehandhaafd kunnen blijven.

Grapjassen over Badjassen.

Door de strengere bepalingen voor het Piscaderabad, is de badjas thans the topic of the day geworden van Curaçaose litteraire — en andere grootheden, die zich thans in hun badjassen tot grapjassen gepromoveerd zien.

De grollen en geestigheden zijn niet van de lucht en worden zelfs gefulmineerd door personen, van wie zo iets allerminst past, zowel om reden van hun ambt, alsook om de plaats welke ze innemen onder een bepaald hoofdstuk onzer jaarlijkse begroting.

En in een kleurloos blad, wat thans toch wel kleur bekent, worden ze gedebuteerd door een „dikke man" of in de kolommen „Van week tot week".

Hoe mensen zich zo om een badjas kunnen vermaken!

Is het misschien met het verval der zeden ook al een bewijs van de decadentie van onze tijd?

Maar het meest komische in al deze geestigheden is, dat ze allen de zielige indruk geven van te zijn uitgevonden (als er tenminste van enige vindingrijkheid sprake is) door personen die blijkbaar wel de klok hebben horen luiden, maar niet weten waar de klepel hangt.

De bepalingen van de badjassen is geen vinding van ons Curaçaos Bestuur of de betreffende verantwoordelijke personen. Maar de oorspronkelijke bepalingen zijn gewijzigd door het opnemen van de badjassenbepaling op verzoek van... de vergunninghouder van het Piscaderabad zelf.

Ontvreemd.

Door de 18-jarige V. is aangifte gedaan, dat te zijnen nadele vanaf een werkbank in een werkplaats waarin hij werkzaam is, een bankbiljet van vijf gulden is ontvreemd. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Verdacht van misdrijf.

Als verdacht van het plegen van het misdrijf genoemd in artikel 259 van het Wetboek van Strafrecht is door de Politie aangehouden en aan het Hoofdbureau van Politie in bewaring gesteld, de 20-jarige loswerkman P.

Gevolg van ruzie.

Tijdens een in de nacht van Zaterdag op Zondag j.l. ontstane ruzie in de Punda alhier, heeft de 23-jarige F. de caféhouder M. zodanig met een steen tegen een der benen gegooid, dat dit brak. M. is ter verpleging opgenomen, terwijl F. aan het Hoofdbureau van Politie in bewaring is gesteld.

Met een mes gewond.

In de nacht van Zaterdag op Zondag l.l. heeft de 35-jarige chauffeur A. den 44-jarigen zeeman met een mes een grote snede in de linkerzijde toegebracht. T. is ter verpleging in het hospitaal opgenomen. Tegen A. wordt proces-verbaal opgemaakt.

In dank ontvangen.

Van de agent Tischer enkele reclames over de Chrysler, Plymouth en Fargo.

Geen Commissie naar Aruba.

We hebben enkele weken geleden in ons blad het telegram opgenomen, wat door enkele Arubaanse ingezetenen naar H.M. de Koningin verzonden was, in verband met de havenkwestie aldaar.

Naar we thans van betrouwbare zijde vernemen, is de vorige week van de Minister van Koloniën een telegram gekomen, waarin medegedeeld wordt, dat er geen termen aanwezig zijn om een Commissie naar Aruba te zenden.

Prins Bernhard School op Aruba.

Vorige week Woensdag had te San Nicolaas op Aruba de ingebruikneming plaats van de nieuwe Openbare School. Aanwezig waren de Gezaghebber Wagenmaker, de Inspecteur van het Onderwijs, Dr. Goslinga, de Heer A. H. van As, hoofd van de school en enkele fraters van Oranjestad en verschillende bewoners van San Nicolaas.

Gezaghebber en Inspecteur voerden het woord en deelden mede, dat Z. Exc. de Gouverneur het goedgevonden had, deze school Prins Bernhard School te noemen.

Zeilvaart over de maand September 1937

Aangekomen van:	
Aruba	38
Bonaire	26
Higuerote	4
La Guaira	3
La Vela de Coro	4
Las Piedras	2
Pto. Cabello	24
Pto. Lopez	1
Rio Hacha	1
Tucacas	23
Zee	10
Totaal	136
Vertrokken naar:	
Aruba	34
Bonaire	29
Cuidad Trujillo	1
Jacmel	8
La Guaira	12
La Vela de Coro	10
Marigot St. M. Fr. ged.	2
Pto. Cabello	41
Pampatar	2
Rio Hacha	2
Totaal	141

Goede reis.

Met het s.s. „Rotterdam" vertrok via New York naar Nederland voor verlof Mr. Ph. Bichon van IJsselmonde.

K K R O

O Wereldprogramma
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Via P.C.J. Golflengte 31.28
Zondag 17 October 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. Actuële Aetherflitsen
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Landbouwkundige Missie-actie door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

De Red D. verdwijnt.

Blijkens een mededeling van de Firma Maduro & Sons is de Red D. lijn overgenomen door de Grace lijn. Deze maatschappij, bekend door zijn mooie luxueus Santa boten, vaart thans op de kusten van Centraal Amerika en de Pacific.

Pater Hart †.

Hedennacht is na een zeer kortstondige ziekte in het St. Elisabeths gasthuis overleden de Wel Eerw. Pater Bonifatius D. Hart.

Pater Hart was geboren te Amsterdam op 19 Nov. 1900, werd geprofest in de orde der Dominicanen op 23 September 1922 en priester gewijd op 29 Juli 1928. Het jaar daarop kwam hij naar hier, waar hij werkzaam geweest is op Bonaire, de Bovenwinden en het hoofdeiland.

In het laatste jaar was hij kapelaan op Otrabanda en zeer gezien als predikant.

Pater Hart zou 't volgend jaar op verlof gaan naar Nederland om zijn ouders en familie weer te zien. Voor hen is dan ook dit plotselinge verlies wel bijzonder droevig.

Moge God hen de troost schenken voor hun verdienstelijk offer en aan de overledene de rust voor zijn verdienstelijke arbeid.

Hedenmiddag om 5 uur zal de pontificale uitvaart plaats hebben van uit de Kathedraal.

Heden overleed na voorzien te zijn van de H.H. Sacramenten onze beminde Confrater

de Wel Eerw. Pater

Bonifatius Hart

in de ouderdom van 37 jaren
en het 10e jaar van zijn priesterschap.

De begrafenis zal heden middag plaats vinden van uit de kathedraal.

P. fr. A. VAN DER VEEN ZEPPENFELDT
Vicarius.

Voetbalwedstrijd Nederland—Frankrijk.

Van de Phohi ontvingen wij bericht, dat zij op 31 October a.s. de voetbalwedstrijd Nederland — Frankrijk zullen uitzenden via de zenders P.H.I. en P.C.J. op golflengten 16,88 en 19,71 Meter.

Tijd van uitzending 14.15 tot 16.30 uur Amsterdamse Wintertijd.

Het heimwee naar de biecht.

In de storm van de Hervorming zijn er niet enkel beelden vernield en schone fresco's onder een kalklaag verborgen, waarachter men ze thans met grote moeite vandaan tracht te halen.

De reformatie ontnam ook aan millioenen de waarde van het geloof door er een deel van te ontroven.

Met het sacrament der Biecht ontnam het protestantisme aan de christenen een zo onschatbare en zo onmisbare Godsgave, dat iedere protestant het gemis hiervan in zijn hart voelt.

Dikwijls dan ook kan men bij niet-katholieken een heimwee beluisteren naar het sacrament der Biecht.

Zo bevatte onlangs het vrijzinnig dagblad „Het Vaderland" een artikel over de biecht, waaruit het verlangen opklinkt, niet naar het door Christus ingestelde Sacrament der Biecht, maar toch naar iets dat steun en berusting geeft.

Het blad schrijft o.m.:

„De gedachte, dat ieder met zijn eigen moeilijkheden gereed moet komen is een donkere erfenis in bepaalde Protestantse kringen. Zij is eenvoudig een waan. Niemand kan alleen leven. Niet ieder is even sterk. Er is niemand, die niet in bepaalde gevallen, op bepaalde tijden hulp van een ander nodig heeft. Moreel is het hooghartigheid, zielkundig is het dwaasheid, wanneer men dit niet inziet. Een hooghartigheid en een dwaasheid, die zich altijd wreekt.

De éne mens tobt, de ander leeft in angst, een derde is eigenlijk levensmoe. Er zijn huwelijks- en gezinsspanningen, er is sexuele strijd, er is gewetensnood, er is onverwerkt leed, er zijn geloofsconflicten, er is ik-gevangenschap in wel ieders leven. Niemand kan en niemand mag nu te allen tijde zijn strijd alleen uitvechten. Dit kan allerlei fatale gevolgen hebben. Men kan vastlopen in zijn moeilijkheden, men kan ze onbewust verdringen — met de kwade gevolgen ervan —, men kan scheef groeien, men kan gaan lijden aan een verziekt schuldgevoel, maar evenzeer aan een zelfverontschuldiging, die met geestelijke zelfmoord gelijk staat, of aan een vlucht voor zichzelf.

Hoe dikwijls komt men niet te laat tot het inzicht, dat men hulp had moeten inroepen. Hoeveel levens worden niet gedeukt en raken niet verwrongen, omdat men het voor zwakheid en schande hield, zich tegen een ander uit te spreken, toen het nog tijd ervoor was.

Het is niet abnormaal, maar normaal niet zwakheid, maar kracht, niet lafheid, maar moed, zich in moed tot een ander te wenden. En als iemand nu zegt, dat het toch bovenal nodig zal zijn, zich tot God te wenden, zich voor Hem open te leggen, van Hem kracht te vragen — dan heeft hij geheel gelijk. Maar dan moet hij er bij bedenken, dat God ons leven niet alleen direct leidt, en niet alleen direct helpt, maar ook indirect, door veel bemiddelingen, ook door bemiddeling van mensen".

DE FILM VAN DE WEEK

Van 8 tot en met 14 October 1937.

Roxy.

Libeled Lady
All America Chump
Romeo & Juliet
Mr. Deeds goes to town

Cinelandia.

Charlie Chang at the opera
White Angel
Second wife.

Hollywood.

Charlie Chang at the opera

DANKBETUIGING.

De ondergeteekende betuigt langs deze weg zijn hartgrondige dank aan den Wel. Ed. Zeergel. Heer Dr. HUGENHOLTZ voor zijn kundige en humane behandeling aan hem betoond; voorts aan de Eerwaarde Zusters der afd. operatiekamer van het St. Elisabets-Gasthuis, en in 't bijzonder aan de afd. van Zr. Eudoxia.

Curaçao 12-10-'37.

2-1 A. HUMSEL

Slim!

— Meester, is het rechtvaardig om iemand te straffen voor iets wat hij niet gedaan heeft?

— Natuurlijk niet! Waarom toch?

— Wel, meester ik heb vandaag mijn sommen niet gemaakt. Dag!

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND
Groep Nederlandsche Antillen.
JEUGDBIOSCOOPVOORSTELLING

op Vrijdag 15 Oct. a.s. in „ROXY". Aanvang 5 uur n.m.

Vertooning der rolprenten

No. 1. Varen-Varen (Teekenfilm)
No. 2. Zon Over Het Oostzeestrand (Intellectfim)
No. 3. Nederlandsch Nieuws met o.a. „De aankomst van de Oost-Indische Padvinders te Rotterdam" „De Grote Heiligdomsvaart-processie te Maastricht."
No. 4. De Kleine Schotsche Flultist (Vertelling).
No. 5. De Beiersche Alpen, van Garmisch Partenkirschen tot het Koningsmeer.
No. 6. De Voorjaarskoningin (Sprookje).
No. 7. De Verjaardagstaart (Klucht).

TOEGANGSPRIJZEN

voor kinderen	Balcon f. 0.30,	Beneden	0.15
voor volwassenen „	0.50,	„	0.30

SCHEPENLIJST over de maand October 1937.

13.	Duitsch	Cordillera	Pto. Cabello	Pto. Colombia.
14.	Ned.	El Libertador	La Guaira	Aruba, Maracaibo
14.	Duitsch	Ingrid Horn	Pto. Cabello	Pto. Colombia
14.	Ned.	Irene	C. America, S. Pedro	Europa
15.	„	Amor	Maracaibo	Pto. Cabello
15.	„	Baralt	Europa	Maracaibo
15.	„	Alkmaar	Cristobal	Amsterdam
16	„	Plato	Europa	Pto. Colombia.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

De Hertog en Hertogin van Windsor vertoeven momenteel in Berlijn.

Weder zijn bij Shanghai enkele auto's der Britse legatie door Japanse vliegtuigen beschoten, zonder persoonlijke ongelukken.

De Franse regering zal de grenzen aan de Pyreën openen, wanneer Italië doorgaat met het zenden van troepen naar Spanje.

De Negen Mogendheden-conferentie zal binnenkort te Brussel bijeenkomen.

UIT NEDERLAND.

De Chinese regering heeft Minister Colijn begiftigd met het Grootkruis in de orde van de Yade.

De derde schaakpartij tussen Euwe en Aljechin is na veertig zetten afgebroken met winstkansen voor Euwe.

SPORT.

De heer Lotsy heeft de voetbalwedstrijd tussen Frankrijk en Zwitserland (2—1) bijgewoond en meent, dat wanneer de 31ste het Nederlandse elftal tegen Frankrijk zal moeten spelen, men verdacht moet zijn op een zeer sterke tegenstand en Holland ongetwijfeld een zware dobber zal krijgen. Het Franse elftal speelde de wedstrijd tegen Zwitserland niet zonder gebreken, doch met een enorm enthousiasme, hetgeen het de zege verzekerde. De middenlinie schijnt het beste deel van de Fransen te zijn en juist hieruit gaat een grote stuwende kracht uit op de voorhoede-spelers hetgeen voor de tegenpartij zo uiterst gevaarlijk is.

R. K. PADVINDERSVERENIGING. ST. THARCISIUSGROEP. CURAÇAO.

Zaterdag 21 Aug. 1937.

Om 6 uur valt het anker en wij zijn te Boulogne sur mer aangekomen.

Wij mogen niet van boord, daar het oponthoud zeer kort is. Om 11 uur gaan we weer verder. Om 2 uur gaan we de haven van Dover binnen. Het is nog zeer koud.. We moeten hier enige passagiers en vracht meenemen en tegen 6 uur wordt de reis voortgezet. De zee is vandaag kalmer. Verder niets bijzonders.

Zondag 22 Aug. 1937.

Om 8 uur H. Mis in het Muzieksalon, opgedragen door een Benedictijn.

's Avonds is er muziek en zang. de Windt speelt guitaar, Bram viool. Om 10 uur gaan we naar bed.

Maandag 23 Aug. 1937.

In de namiddag gaat het schip niet verder. Er is machineschade.

Na een half uur is men eroverheen en vervolgen we onze weg.

's Avonds om 8 uur begint het Kampvuur onder leiding van Akela Beaujon. Zang en recreatienummers wisselen elkaar af. Om 10.30 begeven de meesten zich ter ruste. Vermeld dient te worden dat wij vanmorgen sloepenrol hadden ook brandrol.

Dinsdag 24 Aug. 1937.

's Morgens horen we dat het schip in de nacht weer machineschade had. Door de dag gebeurde er niets noemenswaardigs.

's Avonds 'n uur vioolmuziek met guitaarbegeleiding. Daarna „lang zal zij leven" ter ere van Piet.

Woensdag 25 Aug. 1937.

Om 8 uur passeren we de Islas de los Desesperados. Om 10 uur bereiken we Funchal, de hoofdstad van Madeira. De plaats is ons reeds bekend sinds de vorige reis. Na het middageten gaan we in een sloep aan wal. Komen een boot tegen waarin een ex-hopman en een V.T. zijn. We maken kennis. De Hopman spreekt Engels, de V.T. Frans. Aan wal gekomen leiden ze ons door Funchal. De straten zijn hier allemaal geplaveid met puntige keien. Typisch zijn de sleden die door ossen getrokken worden. Deze worden gebruikt niet alleen voor het vervoeren van personen, maar ook vracht. Voor een kwartje kun je heel Funchal doorsleeën. Na het mooie park bezocht te hebben, gaan we een auto-tochtje maken in de bergen. We hebben hier een mooi overzicht over de stad en de haven. De lucht is hierboven heel ijl. Buitengewoon mooie natuur. Bijne elk huis hier in Madeira heeft een tuin met wijnstokken. Om kwart voor 4 gaan we aan boord terug.

Om 6 uur verlaten we het schone eiland de Parel van de Oceaan.

Het is afschuwelijk warm als we vertrekken.

Donderdag 26 Aug. 1937.

Na het ontbijt doen wij enige dekspelen. Om half 10 gaan Bram en ik verslagen tikken en het financieel overzicht maken. Verder is er de hele dag niets bijzonder. Om acht uur 's avonds wordt de film Rose Marie gegeven op het Sport-dek van de eerste klas. Er worden ook interessante shorts gegeven, o.a. over het eiland Man. Om half 11 gaan wij onder wol. Voor de laatste keer. Morgen zullen wij de dekens laten wegnemen.

Vrijdag 27 Aug. 1937.

's Morgens worden dekspelen gehouden. Paardenwedrennen onder leiding van de hofmeester geeft weer wat afwisseling. Verder is er de hele dag niets bijzonders. 's Avonds wordt er muziek gemaakt in de eetzaal. De stemming is er goed in. Om half 10 scheiden wij uit en gaan naar kooi.

Zaterdag 28 Aug. 1937.

Niet veel bijzonders vandaag. De kapitein deelt ons mede, dat wij niet zwemmen kunnen. Zijn woedend, maar nemen het uiterlijk kalm op. 's Avonds muziek.

Zondag 29 Aug. 1937.

Hele kalme zee. Dekspelen. 's Avonds is het veel te warm voor muziek en liggen wij languit op de bak. Vroeg naar bed.

Maandag 30 Aug. 1937.

Niet veel bijzonders. 's Avonds knal muziekavond.

Dinsdag 31 Aug. 1937.

Koninginnedag. Om 9 uur vlaggeparade. Wilhelmus gezongen. 10 uur beginnen wij spelletjes te doen. De stemming is puik. Alle padvinders doen mee. Bij het touwtrekken blijkt het touw niet bestand te zijn tegen de kracht van de jongens en knapt af. De passagiers leven ook mee en vuren de partijen aan. Er wordt een telegram verzonden aan Hare Majesteit luidende:

Hare Majesteit Koningin der Nederlanden.

De Curaçaose padvinders aan boord Colombia biedt Uwe Majesteit met verschuldigde eerbied hun gelukwensen aan.

Beaujon.
de Palm.

's Avonds om 6 uur worden wij bij de kapitein geroepen die ons hartelijk toespreekt en een glas limonade aanbiedt. Hierna is het prijsuitdeling en strijken van de vlag. Om half acht gaan wij naar de film voorstelling op het sportdek. Wij krijgen een heel aardige film over Weenen. Ook worden er leuke shorts gegeven. Als de filmvoorstelling om half 10 is afgelopen, maken wij nog wat muziek. De hofmeester komt ons zeggen, dat de kapitein ons om 10 uur in de rooksalon van de eerste klas verwacht. Als wij daar aankomen, vinden wij er de purser die ons welkom heet en ons zegt dat wij hedenavond de gasten van hem zijn en de kapitein. Wij mogen overal komen, en als straks om half 11 het koud buffet geopend wordt, mogen wij er ook gebruik van maken. Wij gaan naar het dansen kijken. Als wij om 12 uur naar bed gaan zijn we het allemaal over eens, dat wij een heel prettige Koninginnedag hebben gehad.

BEKENDMAKING.

Hierbij wordt bekendgemaakt dat de voorlopig vastgestelde kiezerslijsten van het gebiedsdeel Curaçao, zoals en voor zover die door de beslissingen van het Verkiezingsbureau voor het betrokken kiesdistrict zijn verbeterd, gewijzigd of aangevuld, van 15 September 1937 tot 15 September 1938 difinitief van kracht blijven, behoudens alsnog aan te brengen wijzigingen of aanvullingen tengevolge van rechterlijke uitspraken. Deze geldende kiezerslijsten met de beslissingen van de Verkiezingsbureaux zijn voor een ieder ter inzage gelegd ter Gouvernements - Secretaris op Curaçao.

Curaçao, den 8n October 1937.

De Voorzitter van het Centraal Verkiezingsbureau,

GRONEMEIJER. 2-1

De Franse Regering is op zoek naar de Franse Kroningssieraden.

Door het Franse ministerie van financiën worden thans alle daarvoor in aanmerking komende acten en bescheiden bestudeerd, die enig licht zouden kunnen verschaffen omtrent de juiste plek in de monding van de Seine, waar op 3 Januari 1790 het zeilschip de „Telemaque" genaamd gezonken is. Met dit schip verdwenen in de diepte de Franse kroningssieraden benevens het particuliere bezit in goud van Lodewijk XVI en de beroemde halsketen van Marie Antoinette.

Op genoemde datum werden in de haven vau Rouen twee schepen de Telemaque en de Quintadoine geladen. Des nachts werd een kuipersbaas uit zijn bed gehaald en door twee gemaskerde mannen naar een kelder gebracht.

Daar kreeg hij het bevel, enige met goud gevulde tonnen op vakkundige wijze te sluiten.

Later, door de rechters der republiek ondervraagd, deelde de kuiper mede, dat hij in de veronderstelling was geweest, dat het gouden kerksieraden waren, die men naar het buitenland in veiligheid had willen brengen. Volgens een andere autentieke acte zou door een uit Londen teruggekomen matroos verklaard zijn, dat volgens zeggen van een aantal Franse edellieden, die naar Engeland waren uitgeweken, hun gehele bezit op de bodem der Seine begraven lag.

In 1830 werden de eerste pogingen aangewend, de Telemaque te lichten. Doch de onderneming mislukte, omdat het bergingsmateriaal te primitief was. Twintig jaar later probeerde men het op een andere manier. Bij eb werden twee schepen gebracht boven de plaats van het wrak. Zware kettingen werden onder de romp doorgehaald en aan beide schepen bevestigd. Toen het vloed werd, kwam inderdaad het wrak wat omhoog en werd het iets verder naar de kust gehaald. De kettingen braken evenwel af en ook deze pogingen hadden niet het gewenste succes.

Daar de Telemaque bij de poging in 1850 aangewend niet op grote diepte lag, slechts 50 M. van de vuurtoren van het vissersdorpje Quillebeuf en niet meer dan 120 M. van de kust, zal het lichten met de moderne bergingsmaterialen, thans geen al te grote moeilijkheden opleveren.

De Franse regering heeft daarom het plan opgevat, het wrak te laten lichten, zodra men de juiste ligging heeft vastgesteld.

SOVJET GAAT MET DE MODE MEE.

De in Moscou geaccrediteerde diplomaten en de fijne was.

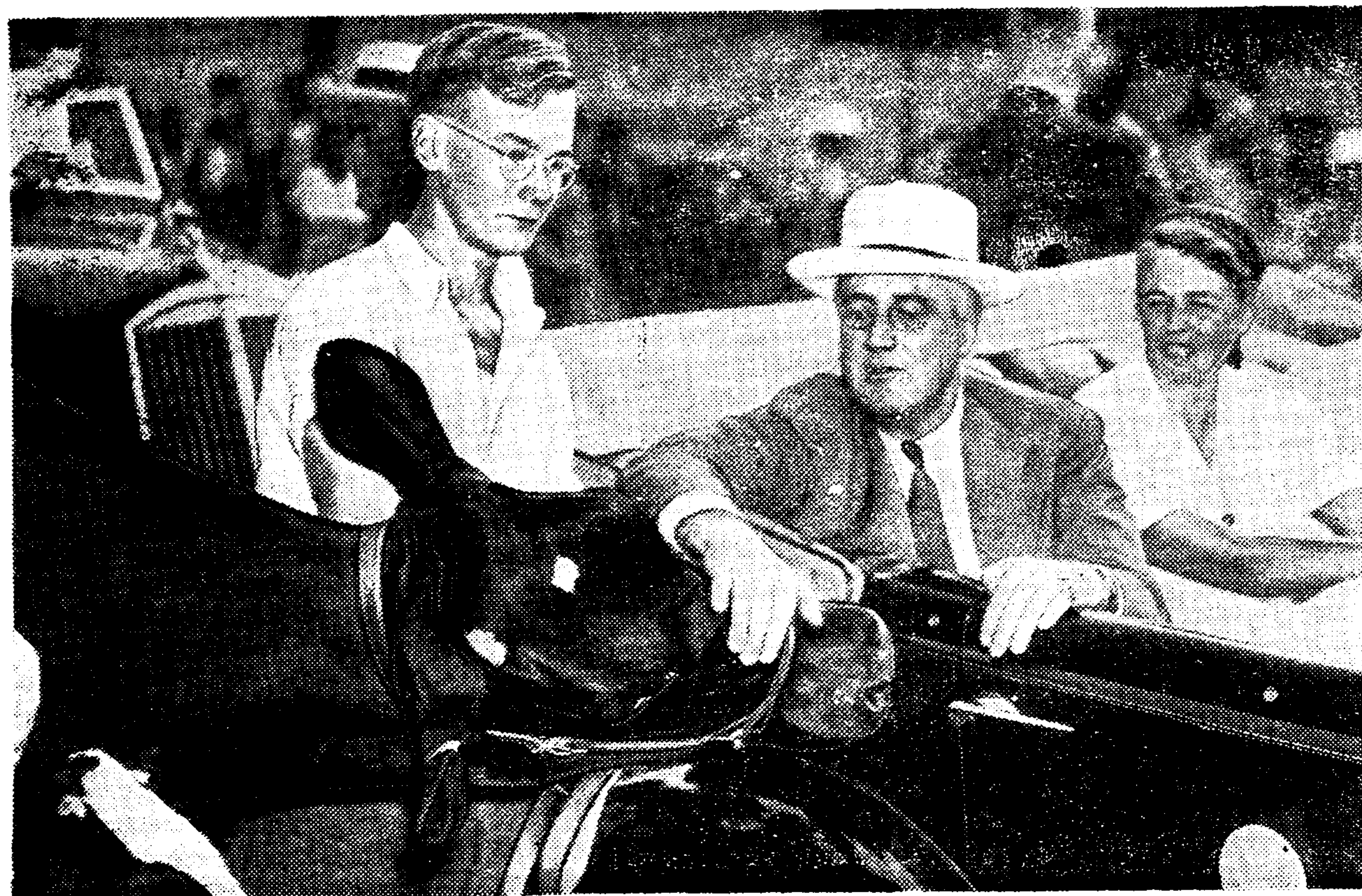
In de laatste tijden heeft de Sovjetregering de kledingindustrie weer vrijheid gelaten, met de wereldmode mee te gaan. De handelaren werden zelfs verplicht, costuums in voorraad te hebben, zoals de bourgeoisie ze draagt. Jammer voor de winkeliers, zowel als voor de klanten, dat deze modecostuums zo ontzettend duur zijn, dat er bijna niemand is, die ze kopen kan, behalve dan de kopstukken der partij en de buitenlanders.

Zelfs fraks en smokings zijn thans weer te krijgen, maar hierbij doet zich de grote moeilijkheid voor, dat het daartoe behorende witte overhemd in Rusland niet meer gewassen, gesteven en gestreken kan worden. Geen enkele wasserij bezit hiertoe de benodigde ingrediënten, noch het geoefende personeel.

Vooral voor de diplomaten, die thans, evenals tijdens het Czaristische bewand, weer geregeld in gala moeten verschijnen op de diners en avondpartijen, die gegeven worden is het een moeilijk geval, dat hun fijne was niet behandeld kan worden.

Om voor het netelige vraagstuk een oplossing te vinden heeft de ambassadeur der Verenigde Staten Davies onlangs alle in Moscou geaccrediteerde gezanten tot een bespreking bijeen geroepen. Aan de verschillende regeringen is thans verzocht, in de diplomatieke post ook te mogen opnemen hemden en boorden, die in het vaderland naar de waswrouw moeten.

En zo zal het binnenkort gebeuren, dat de gewichtige diplomatieke koeriers in hun gehemzinnige tassen en koffers behalve belangrijke staatsdocumenten ook vuil en schoon wasgoed zullen vervoeren.

PRESIDENT ROOSEVELT WOONT PAARDENWEDSTRIJD BIJ. President Roosevelt nam een paar uren verlof van zijn drukke bezigheden en bezocht met Mevr. Roosevelt een paardenwedstrijd, gehouden te Bhinebeck, New York. Hier ziet men hoe hij de winnaar liefkoost.